

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2011.gada 28.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere,

piedaloties pieteicējas biedrības „Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija” pārstāvim *J.P.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Konkurences padomes pārstāvei *I.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz biedrības „Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija” pieteikumu par Konkurences padomes 2010.gada 26.augusta lēmuma Nr.65 (protokols Nr.37, 2.§) „Par pārkāpuma konstatēšanu un naudas soda uzlikšanu lietā Nr.p/10/03.01.-01.8 „Par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas darbībās”” atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Konkurences padomes (turpmāk – Padome vai atbildētāja) 2010.gada 26.augusta lēmumu Nr.65 (protokols Nr.37, 2.§) „Par pārkāpuma konstatēšanu un naudas soda uzlikšanu lietā Nr.p/10/03.01.-01.8 „Par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas (turpmāk – Asociācija vai pieteicēja) darbībās”” (turpmāk – Lēmums) konstatēts Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpums Asociācijas darbībās, noteikts tiesiskais pienākums desmit dienu laikā no Padomes lēmuma saņemšanas atcelt Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumu, par to informējot visus Asociācijas biedrus, un uzlikts Asociācijai naudas sods Ls 7718,90 apmērā.

[2] 2010.gada 24.septembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Asociācijas biedru kopsapulces 1997.gada 16.maija lēmums, kas paredz, ka par gada pārskatu revīziju minimālā summa varētu būt Ls 500 + PVN, attiecas tikai uz 1997.gadā veiktajām gada pārskata revīzijām. No kopsapulces protokola redzams, ka 1997.gada 16.maijā izskatīti vairāki jautājumi un tieši jautājuma par darba plānu 1997.gadam izskatīšanas laikā pieņemts minētais

lēmums. Kaut arī Padomes rīcībā bija kopsapulces protokols, tomēr tā nav analizējusi vispārīgo kontekstu, kurā attiecīgais Asociācijas lēmums pieņemts vai radījis sekas. Padome nav konstatējusi, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma piemērošana pēc 1997.gada 16.maija kopsapulces būtu pagarināta vai attiecināta uz citu, ilgāku laika posmu.

Kā atzīts Lēmumā, biedri, kuri Asociācijā uzņemti pēc 1997.gada 16.maija, nav informēti par Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumu; vismaz 9% gadījumu revidenti par attiecīgā pakalpojuma sniegšanu piemēro arī cenas, kuras vienādas ar vai zemākas par Ls 500 + PVN; Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma izpilde netiek kontrolēta; kā arī revidenti izmanto atšķirīgas sarežģītības cenu noteikšanas metodes, vērtējot dažādus uzņēmumu raksturojošus kritērijus, un nepastāv vienota metodika cenas noteikšanā par revīzijas pakalpojumu. Visi Asociācijas biedriem saistošie lēmumi, kuri ir spēkā, ir publicēti Asociācijas iekštīklā jeb intranetā (piekļuve tikai tās biedriem un administrācijai) un Zvērinātu revidentu Rokasgrāmatā, bet Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmums nav to vidū.

Konkrētajā gadījumā nav konstatējams mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci pēc 1997.gada un nav konstatējamas Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma sekas pēc 1997.gada. Padome ir veikusi arī zvērinātu revidentu tirgus uzraudzību, bet nav konstatējusi, ka konkurence attiecīgajā tirgū būtu kavēta, ierobežota vai deformēta, kā arī nav konstatējusi pazīmes, kas liktu ierosināt lietu par iespējamu Konkurences likuma pārkāpumu.

Ja arī kāds no Asociācijas biedriem joprojām atsauca uz Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumu, tas visticamāk tiek darīts vai nu attiecīgā biedra nolaidības dēļ (biedrs nav iepazinies ar tam saistošajiem kopsapulces un valdes lēmumiem), vai arī nekorektu argumentu veidā revidenta diskusijā ar klientu ar mērķi vienoties par pakalpojuma apjomam un būtībai atbilstošu samaksu. Minētais nepierāda, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma piemērošana pēc kopsapulces ir pagarināta vai attiecināta uz citu, ilgāku laika posmu.

[2.2] Padomes rīcībā esošie iesniegumi, kuros apgalvots, ka *K.P.* Latvijas Tirdzniecības asociācijas (turpmāk – LTA) 2010.gada 17.februāra sēdē izteicās, ka starp revidentiem ir vienošanās, ka nekādā gadījumā samaksa par atzinumu par gada pārskatu nedrīkst būt zemāka par Ls 500, satur nepatiesu informāciju. *K.P.* šādu apgalvojumu LTA 2010.gada 17.februāra sēdē nav paudusi, ko var apliecināt citas attiecīgajā sēdē klāt bijušās personas. Padome bez pamatojuma uzskatījusi, ka LTA biedru paustajam viedoklim par sēdē runāto ir pierādījuma svars, bet Asociācijas viedoklis par sēdē runāto nav vērā ņemams. Padomei vajadzēja lūgt no attiecīgajā LTA sēdē klāt bijušajām personām (piemēram, no Finanšu ministrijas) informāciju par sēdes saturu.

[2.3] Tā kā Padome atbilstoši Konkurences likuma 11.pantam nav konstatējusi ne vienošanās sekas, ne mērķi kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci attiecīgajā tirgū pēc 1997.gada, tad tā nevarēja konstatēt pārkāpuma esamību, jo konkurences tiesībās piemērojams piecu gadu noilguma termiņš (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 22.marta spriedumu lietā Nr.A43002709*).

[2.4] Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumam ir ieteikuma raksturs, jo, kā tajā norādīts – minimālā summa „varētu būt” 500 Ls + PVN, t.i., kopsapulce nav lēmusi par obligātu gada pārskata revīzijas maksu. Kā atzinusi valodniece N.S., vārdi „varētu būt” pasaka tikai vēlamo virzienu, norāda uz iespējamo orientieri vai varbūtību, pieļāvumu, bet tie nekādā gadījumā neizsaka drošu apgalvojumu, kas būtu obligāti pildāms un uzskatāms par obligātu prasību vai dogmu. Gramatiskā interpretācija apliecina, ka minētā lēmuma mērķis nav bijis minimālās cenas noteikšana par gada pārskata revīziju. Turklāt Padome konstatēja, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma izpilde nav uzraudzīta un par tā neievērošanu nav bijušas paredzētas nekāda veida soda sankcijas.

[2.6] Asociācijas 1999.gada 27.februāra biedru kopsapulcē pieņemts Ētikas kodekss, kurš regulē arī samaksas noteikšanas kārtību. Tā 10.3.punkts noteic, ka katram sabiedriskajā praksē strādājošam profesionālam grāmatvedim ir pašam jānosaka atbilstīgas likmes. Tā kā Ētikas kodekss satur normas, kas ir pretrunā Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumam, un tas pieņemts, pamatojoties uz Asociācijas biedru kopsapulces jaunāku lēmumu, tad uzskatāms, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmums ir zaudējis spēku. Normatīvie akti neparedz Asociācijai pienākumu atcelt vecākus lēmumus, kuri nonākuši konfliktā ar jaunākiem lēmumiem, un tā nekad nav atcēlusi nevienu no biedru kopsapulces vai valdes lēmumiem, vecāka lēmuma un jaunāka lēmuma konflikta gadījumā piemērojot jaunāku lēmumu.

Padome nav vērtējusi Ētikas kodeksa nozīmīgumu. Ar likuma „Par zvērinātiem revidentiem” 37.pantu Asociācijai ir deleģētas noteiktas publisko tiesību subjektu funkcijas (zvērinātu revidentu sertificēšana, zvērinātu revidentu komercsabiedrību licencēšana), un to īstenošanai Asociācijai ar likumu uzlikts pienākums apstiprināt Ētikas kodeksu. Ētikas kodekss ir Starptautisko Revīzijas Standartu neatņemama sastāvdaļa, un Eiropas Parlamenta un Padomes (2006.gada 17.maijs) Direktīva Nr.2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu obligātās revīzijas prasības, paredz Eiropas Savienības dalībvalstu pienākumu nodrošināt, ka zvērināti revidenti darbojas saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, ietverot īpašu atsauci uz konkrēto Ētikas kodeksu. Ētikas kodeksa neievērošana saskaņā ar likumu „Par zvērinātiem revidentiem” ir pamats zvērināta revidenta sertifikāta anulēšanai.

Izvērtējot minētos faktus, Padomei vajadzēja secināt, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmums ir zaudējis spēku līdz ar Ētikas kodeksa pieņemšanu 1999.gadā, t.i., vairāk kā pirms pieciem gadiem.

[2.7] Pretēji Padomes apgalvojumam, Asociācijas administrācija 1995. – 1996.gadā nav veikusi biedru aptauju, citastarp uzdodot jautājumu par gada pārskata revīzijai piemēroto cenu. Jau Asociācijas darbības pirmsākumā tai uzlikts pienākums iegūt statistikas datus par Asociācijas biedru darbu, tādēļ tā lūdza biedriem iesniegt priekšlikumus statistikas atskaites saturam. Attiecīgā anketa Asociācijas arhīvā saglabāta kā viens no biedru ieteikumiem par statistikas atskaites formu. Šajā formā, kura tiek lietota kopš 1996.gada līdz pat šim laikam, jautājums par cenām nav iekļauts.

Padome nav konstatējusi, ka aptaujas veikšana 1995. – 1996.gadā būtu saistīta ar Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumu. Starp aptaujas veikšanas brīdi un Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma pieņemšanu ir pagājis vairāk kā pusotra gada ilgs termiņš, kura laikā notikušas citas Asociācijas biedru kopsapulces. Ja aptaujas veikšana būtu bijusi saistīta ar minētā lēmuma pieņemšanu, šāds lēmums būtu pieņemts jau agrāk. Asociācija piekrīt, ka 1995. – 1996.gada aptaujā norādītās informācijas apmaiņa konkurences tiesību kontekstā nav pieļaujama, taču tā veikta tikai 1995. – 1996.gadā, bet attiecībā uz konkurences tiesību pārkāpumiem piemērojams piecu gadu noilgums.

Asociācija atsaucas uz Gada pārskatu likuma 45.panta 6.punktā un 66.panta ceturtajā punktā paredzēto un norāda, ka jebkuram interesentam, t.sk. zvērinātiem revidentiem, bez jebkādas aptaujas veikšanas ir pieejama informācija par citu revidentu sniegto pakalpojumu izcenojumu. Tas, ka apkopotā veidā datus par revidenta veiktajām revīzijām, klientiem un saņemtajām atlīdzībām var saņemt Lursoft, veicot speciālu informācijas pieprasījumu (jo tas nav pieejams standarta datu bāzē), nemaina attiecīgās informācijas statusu – tā ir publiski pieejama informācija. T.i., informāciju, kura iegūta anketas veidā, iespējams, iegūta Lursoft datu bāzē, aplūkojot konkrētā biedra gada pārskatu, kas iesniegts Valsts ieņēmumu dienestā.

No Ziņojumā par zvērinātu revidentu tirgus uzraudzību norādītā, ka Padome saskaņā ar SIA „Lursoft” tīmekļa vietnē pieejamo statistikas informāciju „Par uzņēmumiem ar lielāko 2007.gada apgrozījumu” izvēles kārtībā iepazīs ar komercsabiedrību publiski pieejamajiem gada pārskatiem (..), secināms, ka Padome agrāk ir atzinusi komercsabiedrību gada pārskatus par publiski pieejamu informāciju. Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 4.pantu komercsabiedrību gada pārskati ir vispārpieejama informācija, tā nav ierobežotas pieejamības informācija, tostarp nav komercnoslēpumu saturoša informācija.

[2.8] Summa Ls 154 378 apmērā, no kuras Padome aprēķināja soda naudu, nav Asociācijas neto apgrozījums. Tā kā Asociācija ir sabiedriska organizācija – biedrība, kuras mērķis saskaņā ar tās statūtiem ir īstenot zvērinātu revidentu profesionālo pašpārvaldi, lai veicinātu profesionālās kvalifikācijas paaugstināšanu, radošo spēju izkopšanu un pieredzes apgūšanu, kā arī rūpēties par savas profesijas prestižu un tiesisko aizsardzību, tad saskaņā ar tās juridisko statusu un statūtiem Asociācija neveic saimniecisko darbību. Asociācijas gada pārskatā nav saimnieciskai darbībai raksturīgais peļņas vai zaudējumu aprēķina pārskats, kas paredz neto apgrozījumā uzrādīt ieņēmumus no saimnieciskās darbības. Saskaņā ar normatīvo aktu prasībām tiek pievienots ieņēmumu un izdevumu pārskats, kura mērķis ir sniegt lietotājiem informāciju par biedrības ienākuma avotiem, balstoties uz kuriem biedrībai, lai apmierinātu biedru intereses, ir jānodrošina tās uzturēšanas izmaksas. Biedru nauda pēc savas būtības un formas ir biedru ziedojums. Pamatā biedrības ieņēmumus saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likumu un Asociācijas statūtiem veido ieņēmumi no biedru naudas un iestāšanās naudas Ls 127 491 apmērā, un šie ieņēmumi pēc to ekonomiskās būtības un juridiskās formas nav atzīstami par biedrības neto apgrozījumu. Asociācijas 2009.gada pārskatā ir uzrādīti arī pārējie ieņēmumi

kopumā Ls 26 837 apmērā, kas gada pārskata 13. un 14.pielikumā skaidroti kā Latvijas zvērinātu revidentu eksaminēšanas, licencēšanas, sertificēšanas u.c. saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Padome, pietiekami neiepazīstoties ar Asociācijas gada pārskatu un tā pielikumiem, nepamatoti aprēķināja soda naudu, piemērojot visus Asociācijas ieņēmumus Ls 154 378 apmērā kā neto apgrozījumu, lai gan Asociācijas biedru nauda un iestāšanās nauda Ls 127 491 apmērā nav atzīstami kā saimnieciskās darbības ieņēmumi un tie nav klasificējami kā neto apgrozījums. Saimnieciskās darbības ieņēmumi, t.sk. procentu ieņēmumi, kuri atzīstami par saimnieciskās darbības ieņēmumiem jeb neto apgrozījumu un uz kuru pamata vajadzēja aprēķināt soda naudu, sastāda Ls 26 837.

[3] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai atbildētāja norāda, ka pieteicējas pieteikums ir noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā minētajiem motīviem.

Atbildētājas pārstāve pieteicējas pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai minētajiem motīviem.

[5] Tiesas sēdē tika nopratinātas liecinieces *K.P.* un *Z.S.*

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieču liecības, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Asociācijas pieteikums nav pamatots, bet Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[7] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējas darbībās ir konstatējams Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpuma sastāvs.

Minētā tiesību norma noteic, ka ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem.

Lēmumā atzīts, ka pārkāpums izpaužas tādējādi, ka zvērināti revidenti ir vienojušies par minimālās cenas noteikšanu, un ir pierādīts, ka vienošanās izpaudās kā Asociācijas kopsapulces 1997.gada 16.maija lēmums; lietā pārkāpuma konstatēšanai ir pietiekami pierādīt mērķi kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci un nav nepieciešams pierādīt faktiskās negatīvās sekas konkurencei.

[8] Pārbaudot Lēmuma 1.punktā sniegto pamatojumu, apgabaltiesa atzīst, ka lietā ir pareizi noteikts konkrētais tirgus – revīzijas pakalpojumu tirgus Latvijas Republikas teritorijā.

Lēmumā pareizi atzīts, ka zvērināta revidenta ziņojumu par gada pārskata veikšanu var sagatavot tikai zvērināts revidents, līdz ar to šāds pakalpojums ir uzskatāms par unikālu un to nav iespējams aizstāt ar kādu citu pakalpojuma sniedzēju vai pakalpojumu.

[9] Lēmuma 2.punktā pareizi konstatēts, ka Asociācijas biedri ir atzīstami par konkurentiem Konkurences likuma 1.panta 7.punkta izpratnē, savukārt atbilstoši Konkurences likuma 1.panta 9.punktam Asociācija ir tirgus dalībnieks.

[10] Lēmuma 3.punktā atzīts, ka konkrētajā gadījumā izpildās visas horizontālā kartēļa vienošanās tiesiskā sastāva pazīmes:

1) vienošanās ir notikusi starp konkurentiem – zvērinātiem revidentiem;

2) mērķis – kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci starp konkurentiem, šajā gadījumā pārkāpums izpaužas kā maksas noteikšana (minimālās cenas noteikšana) par zvērinātu revidentu pakalpojumiem un konkurence jeb sāncensība tiek izslēgta. Minēto darbību veikšana atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumiem Nr.796 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā paredzētajiem pārkāpumiem” (turpmāk – Noteikumi Nr.796) atzīstama par sevišķi smagu Konkurences likuma pārkāpumu.

Apgabaltiesa minētos secinājumus atzīst par pareiziem.

Padome arī, analizējot tiesību normas, pareizi secinājusi, ka no 1998.gada 1.janvāra uz Asociācijas rīcību attiecas jaunā Konkurences likuma, kas stājās spēkā 1998.gada 1.janvārī, regulējums un Asociācija ir atbildīga par ar tās lēmumu īstenoto aizliegto vienošanos. Tajā pašā laikā vienošanās par cenu noteikšanu starp konkurentiem bija aizliegta jau saskaņā ar iepriekšējo tiesisko regulējumu (likums „Par konkurenci un monopoldarbības ierobežošanu”, iepriekš spēkā bijušais Konkurences likums).

Tādējādi pareizs ir Padomes secinājums, ka laika periodā no 1997.gada 16.maija (dienas, kad tika pieņemts Asociācijas kopsapulces lēmums par minimālās maksas noteikšanu par zvērinātu revidentu pakalpojumiem) līdz 1998.gada 1.janvārim, kad stājās spēkā Konkurences likums, aizliegums vienoties par cenu attiecās tieši uz zvērinātiem revidentiem, savukārt periodā no 1998.gada 1.janvāra aizliegums vienoties par cenu attiecas arī uz Asociāciju.

[11] Pārbaudot Lēmuma 4.punktā sniegto pierādījumu novērtējumu, apgabaltiesa atzīst, ka tas ir pareizs.

Padome konstatēja, ka Asociācija 1995.-1996.gadā ir veikusi zvērinātu revidentu aptauju, turklāt ar iespēju identificēt konkrēto anketas aizpildītāju. Šajā aptaujā tika iegūti un apkopoti citastarp sensitīvi un komercnoslēpumu saturoši

dati, kas nevar tikt izpausti konkurentiem, kā rezultātā var būtiski deformēt konkurenci, citastarp mākslīgi sadārdzinot pakalpojuma cenas.

Pārbaudes laikā Padomei Asociācijas pārstāvji izsniedza jau iepriekš sagatavotu izrakstu no Asociācijas 1997.gada 16.maija (izrakstā acīmredzami kļūdaini norādīts 1996.gada 16.maijs) kopsapulces protokola ar šādu tekstu: „8.punkts. Kopsapulce ar balsu vairākumu nolēma, ka minimālā samaksa par zvērināta revidenta pakalpojumiem, veicot gada pārskata pārbaudi, ir 500 Ls”.

Padome pareizi secinājusi, ka saskaņā ar likuma „Par zvērinātiem revidentiem” 7.panta pirmo daļu šāds Asociācijas kopsapulcē pieņemts lēmums ir saistošs visiem Asociācijas biedriem – konkrētā tirgus dalībniekiem.

Pieteicēja nepiekrīt Padomes secinājumam, ka minētais lēmums atzīstams par vienošanos par minimālo pakalpojuma cenu, kuru var piemērot konkurenti. Citastarp pieteicēja norādījusi, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija kopsapulces protokolā minētais lēmums atspoguļots šādi: „Kopsapulcē tiek pieņemts lēmums, ka par gada pārskata revīziju minimālā summa varētu būt Ls 500 + PVN. Ar 74 balsīm „par” un 4 „atturoties” lēmums tiek pieņemts”; turklāt minētais lēmums attiecoties tikai uz 1997.gadu.

Apgabaltiesa secina, ka pieteicējas argumenti nav pamatoti. Pirmkārt, pārbaudes laikā Padomes pārstāvjiem tika izsniegts jau iepriekš sagatavots tieši kopsapulces lēmuma izraksts, savukārt pilns protokols vispār nebija pieejams. Otrkārt, tieši izrakstā ir atspoguļota tāda lēmuma būtība, kādā tas ticis izplatīts jeb paziņots Asociācijas biedriem un, iespējams, tālāk uzrādīts attiecīgā pakalpojuma saņēmējiem. Treškārt, neapšaubot no valodniecības viedokļa protokolā atspoguļotā lēmuma gramatisko saturu, jāņem vērā, ka, nobalsojot par varbūtības formā izteiktu priekšlikumu, pieņemtais lēmums vairs nav varbūtības formā (respektīvi, piedāvātas var būt arī vairākas alternatīvas, piemēram, Ls 300, 500 un 700, bet, izšķiroties par piemērotāko un par kādu no tām ar balsu vairākumu nobalsojot, pieņemtais lēmums neapšaubāmi ir par konkrētu summu).

Apgabaltiesa nepiekrīt argumentam, ka 1997.gada 16.maija lēmums attiecināms un galvenais – ka ticis attiecināts – tikai uz 1997.gada pārskatiem. Tādā gadījumā šā lēmuma formulējumam tieši tādām arī nepārprotami bija jābūt vai arī pēc termiņa, kad lēmums (vienošanās) konkurentiem vairs Asociācijas ieskatā nebija jāievēro, bija jāpieņem atceļošs lēmums, vai vismaz Asociācijai jāizplata publisks nepārprotams skaidrojums saviem biedriem, ar kuru brīdi un kāpēc minētais lēmums tās ieskatā uzskatāms par spēku zaudējušu. Padomes lietā novērtētie pierādījumi to kopsakarā norāda uz to, ka Asociācijas biedri šo lēmumu lielākajā daļā praksē – 91% gadījumu – ir ievērojuši līdz pat pārbaudes veikšanai, turklāt par šādu vienošanos (lēmumu) vēl pat 2010.gadā bija informēti konkrēti patērētāji (LTA).

Lai pārbaudītu Padomes savāktos pierādījumus, ka LTA 2010.gada 17.februāra sapulcē *K.P.* izteicās, ka starp revidentiem ir vienošanās, ka samaksa par atzinumu par gada pārskatu nedrīkst būt zemāka par Ls 500, apgabaltiesai nav pamata kopumā apšaubīt abu liecinieču, kuras piedalījās minētajā sapulcē, sniegto ziņu par faktiem ticamību par to, ka tieši šādu apgalvojumu *K.P.* nav

izteikusi. Tajā pašā laikā liecinieces norādīja, ka *K.P.* atspēkojusi LTA biedru iebildumus par pārāk augsto samaksu gada pārskatu sagatavošanai, paužot viedokli, ka par konkrētu kā piemēru minētu revīziju samaksa Ls 500 bijusi samērīga. *Z.S.* norādīja, ka liecinieces par Ls 500 nav izteikušās, jo viņas nav runājušas par izmaksām pēc būtības; stāstījušas par revīzijas būtību un zvērināta revidenta darbībām tās veikšanā.

Apgabaltiesa norāda, ka tas, ka liecinieces minētajā sapulcē tieši nav izteikušās par Ls 500 kā vienošanos, nemaina Padomes izdarītos secinājumus par pārkāpumu. Kā redzams no divu personu, kas piedalījās minētajā sapulcē, iesniegumiem Padomei (*lietas pielikuma Nr.11 95., 96.lapa*), viņu izpratnē *K.P.* apstiprināja vienošanās par minimālo samaksu Ls 500 esamību. Arī šīs ziņas par faktiem apgabaltiesai nav pamata apšaubīt, jo tās, tāpat kā liecinieču liecībās sniegtās ziņas, ir personu subjektīvā faktu uztvere. Nav strīda par to, ka šajā sapulcē LTA biedri uzdeva *K.P.* jautājumus par atlīdzību Ls 500, kas atbilst vienošanās summai un ko kā minimālo samaksu LTA biedri uztvēra, taču no liecinieču, īpaši *Z.S.*, liecībām neizriet, ka *K.P.* būtu argumentēti un ticami sapulcē izskaidrojusi, ka šāda vienošanās nav spēkā esoša un praksē netiek ievērota (kaut *K.P.* tiesas sēdē apgalvoja, ka ir norādījusi, ka vienošanās par Ls 500 nepastāv). Šādu izskaidrojumu liecinieces mēģināja sniegt apgabaltiesai, bet ne LTA, kas apvieno pakalpojuma saņēmējus, sapulcē, atbildot uz uzdotajiem jautājumiem. Vēl jo vairāk – no liecinieču liecībām izriet, ka viņas LTA sapulcē vispār nav paudušas viedokli, ka samaksa par pakalpojumu varētu būt un tiek noteikta arī mazāka par Ls 500. Uz šo faktu citastarp norāda arī apstāklis, ka tieši pēc šīs sapulces LTA vērsās padomē par iespējamo Asociācijas pārkāpumu.

[12] Pārbaudot Lēmuma 5.punktā sniegto pierādījumu novērtējumu, apgabaltiesa atzīst, ka tas ir pareizs. Apkopojot no izlases kārtībā aptaujātiem Asociācijas biedriem saņemtās ziņas, Lēmumā pareizi secināts, ka 90% no aptaujātajām personām bija informētas par 1997.gada 16.maija kopsapulces lēmumu, kā arī tas, ka nepastāv vienota metodika cenas noteikšanā par revīzijas pakalpojumu un revidentu izcenojumi ir savstarpēji atšķirīgi. Tajā pašā laikā tikai 9% gadījumu par revīzijas pakalpojumu 2008. un 2009.gadā maksa noteikta tieši Ls 500 vai zemāka.

[13] Pārbaudot Lēmuma 6.punktā sniegto juridisko novērtējumu, apgabaltiesa atzīst, ka tas ir pareizs.

Lai konstatētu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizlieguma pārkāpumu, ir jāpierāda, ka:

- 1) starp Asociācijas biedriem ir pastāvējusi vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem attiecībā uz maksu par zvērināta revidenta pakalpojumiem;
- 2) vienošanās mērķis vai sekas bija kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci Latvijas Republikas teritorijā.

Vienošanās saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 11.punktu ir arī lēmums, ko pieņēmusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība

(asociācija, savienība u.tml.) vai tās amatpersona. Savukārt saskaņota darbība ir jebkuri tieši vai netieši tāda veida kontakti starp tirgus dalībniekiem, kuri atklāj konkurentam darbības, kuras tie nolēmuši vai plāno veikt tirgū, kur šādu kontaktu mērķis vai sekas ir radīt tādus konkurences apstākļus, kuri neatbilst konkrētā tirgus normāliem apstākļiem.

Attiecībā uz aizliegtas vienošanās seku konstatēšanu jāņem vērā, ka, ja vienošanās mērķis ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana, tad tā ir kvalificējama kā konkurences tiesību pārkāpums neatkarīgi no tā, vai šo saskaņoto darbību rezultātā ir iestājušās konkurenci kavējošas, ierobežojošas vai deformējošas sekas. Tādējādi konkurences tiesībās nav nepieciešams pierādīt faktiskās negatīvās sekas konkurencei, ja ir pierādīts fakts, ka vienošanās mērķis ir bijis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci.

Minētais izriet no spēkā esošā konkurences tiesību tiesiskā regulējuma, kas detalizēti atspoguļots Lēmuma 6.punktā. Proti, Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā minētās vienošanās dalībnieku mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci, vai attiecīgas sekas konkurencei, normas piemērotājam ir īpaši jāpierāda tad, ja faktiskais gadījums neatbilst kādam no normā minētajiem speciālajiem tiesiskajiem sastāviem. Konstatējot pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmes, kas atbilst Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktam, šo darbību mērķis jau pats par sevi ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana, un tas īpaši nav jāpierāda. Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas izpratnē „mērķis” nenozīmē dalībnieku subjektīvo attieksmi, bet gan attiecīgās vienošanās objektīvu nozīmi un nolūku tajā ekonomiskajā kontekstā, kādā to ir domāts īstenot. Tādējādi Padome pareizi norādījusi, ja tiek konstatēts, ka neatkarīgi tirgus dalībnieki, šajā gadījumā zvērināti revidenti, ir vienojušies par minimālās cenas noteikšanu, kas atbilst Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam, un ir pierādīts, ka vienošanās izpaudās kā Asociācijas kopsapulces 1997.gada 16.maija lēmums, tad mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci „atklājas” šādā LZRA biedru pieņemtā lēmumā.

Padome pareizi atzinusi, ka atbrīvojums saskaņā ar Noteikumiem Nr.798 minētajai vienošanai par minimālās cenas noteikšanu nav piemērojams, ņemot vērā to, ka konkrētā vienošanās ir atzīstama par horizontālo karteļa vienošanos un šādas rīcības mērķis objektīvā nozīmē bija: 1) mākslīgi sadārdzināt pakalpojumu cenas par gada pārskata revīzijas veikšanu, nosakot minimālās maksas apjomu; 2) konkurences ierobežošana, kavēšana un deformēšana Konkurences likuma kontekstā.

Tādējādi izpildās visi aizliegtas vienošanās tiesiskā sastāva kritēriji.

[14] Pārbaudot Lēmuma 7.punktā sniegto Asociācijas viedokļa analīzi, apgabaltiesa atzīst, ka Padome ir izvērtējusi visus no tiesību viedokļa būtiskos Asociācijas argumentus un atspēkojusi tās iebildumus.

[15] Vērtējot pieteikumā izteiktos no tiesību viedokļa nozīmīgos argumentus, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[15.1] Asociācija nepamatoti norādījusi, ka Padome nav konstatējusi, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmuma piemērošana pēc 1997.gada 16.maija kopsapulces būtu pagarināta vai attiecināta uz citu, ilgāku laika posmu. Kā to apgabaltiesa secināja [11], apgabaltiesa nepiekrīt argumentam, ka 1997.gada 16.maija lēmums attiecināms un galvenais – ka ticis attiecināts – tikai uz 1997.gada pārskatiem. Tā kā minētais lēmums nav ticis pieņemts kā nepārprotami terminēts, tad tieši Asociācijas pienākums bija pieņemt atceļošu lēmumu vai vismaz izplatīt publisku nepārprotamu skaidrojumu saviem biedriem, ar kuru brīdi un kāpēc minētais lēmums tās ieskatā uzskatāms par spēku zaudējušu.

Tas, ka 1997.gada 16.maija kopsapulces lēmums nav publiskots vispārpieejami, apgabaltiesas vērtējumā norāda nevis uz to, ka tas nav ticis izplatīts Asociācijas biedriem (ko lietā apstiprina pierādījumu kopums, tostarp tas, ka pārliecinošs vairākums zvērinātu revidentu par šo lēmumu ir informēti), bet gan uz to, ka Asociācija ir apzinājusies, ka tas ir aizliegtās vienošanās tiešs pierādījums.

Arī tas, ka strīdus lēmuma izpilde netiek tieši kontrolēta, neapstiprina vienošanās neesamību.

[15.2] Attiecībā par piecu gadu noilguma termiņa piemērošanu apgabaltiesa pievienojas Padomes norādītajam, ka Konkurences likumā paredzētajiem pārkāpumiem nav noilguma termiņa. Noteikumu Nr.796 26.punkts paredz Padomei tiesības (nevis pienākumu), ievērojot piecu gadu termiņu no pārkāpuma izbeigšanas brīža, noteikt minimālu naudas soda apmēru, bet šis piecu gadu termiņš nekādā veidā nav interpretējams kā noilgums attiecībā uz Konkurences likumā paredzēto pārkāpumu konstatēšanu. Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmums nav terminēts, un Padome arī nekonstatēja pierādījumus, ka minētais pārkāpums līdz Lēmuma pieņemšanas brīdim būtu izbeigts. Gluži pretēji – Lēmumā pārkāpuma būtība ir tieši pamatota ar to, ka vienošanās vairumam konkurentu ir zināma un tiek īstenota.

[15.3] Nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka ar Asociācijas biedru 1999.gada 27.februāra kopsapulcē pieņemto Ētikas kodeksu 1997.gada 16.maija lēmums ir zaudējis spēku. Šāda secinājuma izdarīšanai nav pamata.

Padome rakstveida paskaidrojumā pamatoti norādījusi, ka līdz pat Lēmuma pieņemšanas brīdim Asociācija 1997.gada 16.maija lēmumu, kurš ir saistošs visiem Asociācijas biedriem, nebija atcēlusi. Pieņemot minēto lēmumu, Asociācija ir izdarījusi sevišķi smagu konkurences tiesību pārkāpumu, kas kvalificējams kā horizontāla kartela vienošanās, un konkrētajā gadījumā izpildās visas aizliegtas vienošanās tiesiskā sastāva pazīmes. Savukārt Ētikas kodeksa pieņemšana nepierāda apstākli, ka Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmums turpmāk tās biedriem nav saistošs. Ētikas kodeksā ir ļoti vispārīgi noteikts, ka katram sabiedriskajā praksē strādājošam profesionālam grāmatvedim pašam ir jānosaka atbilstīgas likmes, kas, ievērojot Asociācijas atzīto, ka tās kopsapulcē pieņemtie lēmumi ir saistoši visiem Asociācijas biedriem, var būt saprotams arī tā, ka šīm likmēm ir jābūt atbilstošām Asociācijas 1997.gada 16.maija

kopsapulcē nolemtajam. Tādējādi Ētikas kodeksa pieņemšana pati par sevi nav uzskatāma par pierādījumu, kas atceļ Asociācijas aizliegto vienošanos.

[15.4] Pieteicēja norādījusi, ka Padome nav konstatējusi, ka aptaujas veikšana 1995. – 1996.gadā būtu saistīta ar Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumu.

Šajā sakarā Padome pareizi norādījusi, ka Asociācija 1995. – 1996.gadā, veicot biedru aptauju, kas ļāva tās administrācijas sastāvā esošajiem biedriem iegūt datus par citu biedru, t.i., konkurentu, vidējo izcenojumu par revīzijas pakalpojumu veikšanu atkarībā no uzņēmuma neto apgrozījuma, vidējo izcenojumu uzņēmuma finansiālā stāvokļa izvērtēšanai, vidējo revidenta stundas izcenojumu, kā arī maksu par konsultācijām un metodiskajiem pakalpojumiem, ir rīkojusies pretēji konkurences tiesību principiem, jo šāda informācija ir komercnoslēpums un tā izpaušana, kā arī šādas informācijas apmaiņa starp konkurentiem var būtiski ietekmēt konkurenci un mākslīgi sadārdzināt cenas.

Savukārt apkopotā informācija par revidenta veiktajām revīzijām, klientiem un saņemtajām atlīdzībām nav pieejama Uzņēmumu reģistrā, bet to iespējams saņemt Lursoft datu bāzē, veicot speciālu informācijas pasūtījumu. Savukārt no Valsts ieņēmumu dienesta, kuram ir šādi dati pieejami, Asociācija saskaņā ar tās darbību regulējošo normatīvo regulējumu un likuma „Par nodokļiem un nodevām” 22.pantu nav tiesīga šādu informāciju saņemt.

Apgabaltiesa papildus norāda, ka Padome nav pārbaudījusi iespējamu vienošanās esamību jau pirms 1997.gada 16.maija lēmuma pieņemšanas, ko, iespējams, aptaujas veikšana 1995. – 1996.gadā varēja ietekmēt jau agrāk. Tādējādi aptaujas veikšanas periods pats par sevi nenorāda uz to, ka tas neietekmēja 1997.gada 16.maija lēmuma saturu. Turklāt aptaujas rezultāts par 1996.gadu nav laika ziņā attālināts no minētā lēmuma.

[16] Pārbaudot Lēmuma 8.punktā sniegto tiesiskā pienākuma un soda naudas uzlikšanas pamatojumu, apgabaltiesa to atzīst par pareizu.

[16.1] Tā kā aizliegtās vienošanās pārkāpums noticis starp tirgus dalībniekiem (konkurentiem), kas darbojas vienā tirgus līmenī (horizontālā karteļa vienošanās), tad saskaņā ar Konkurences likuma 12.panta trešo daļu Padome ir tiesīga uzlikt konkurentiem naudas sodu līdz 10 procentu apmēram no to pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma katram, bet ne mazāk kā 500 latu katram.

Pārbaudot Lēmuma pamatojumu, apgabaltiesa konstatē, ka Padome ir izvērtējusi pārkāpumu atbilstoši Noteikumiem Nr.796 kopsakarā ar Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmajā daļā noteiktajiem lēmuma satura noteikšanas pamatprincipiem.

Noteikumu Nr.796 3.punktā ir noteikts, ka naudas sodu aprēķina procentos no tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas. Šo noteikumu 12.punktā noteikts, ja Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu izdarījusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība (piemēram, asociācija, savienība, biedrība, nodibinājums) vai tās amatpersona, naudas sodu uzliek tiem

tirgus dalībniekiem, kuri ir apvienības biedri un piedalījušies minētajā pārkāpumā, vai tirgus dalībnieku apvienībai. Ņemot vērā minēto un Lēmumā konstatēto un to, ka aizliegtā vienošanās tika realizēta, Asociācijas kopsapulcei pieņemot lēmumu par minimālās maksas par zvērināta revidenta pakalpojumiem, veicot gada pārskata pārbaudi, noteikšanu, naudas sods pamatoti tika uzlikts Asociācijai.

Pieteicēja iebildusi pret to, ka summa Ls 154 378 apmērā, no kuras Padome aprēķināja soda naudu, nav Asociācijas neto apgrozījums. Padome, pietiekami neiepazīstoties ar Asociācijas gada pārskatu un tā pielikumiem, pieteicējas ieskatā nepamatoti aprēķināja soda naudu, piemērojot visus Asociācijas ieņēmumus Ls 154 378 apmērā kā neto apgrozījumu, lai gan Asociācijas biedru nauda un iestāšanās nauda Ls 127 491 apmērā nav atzīstami kā saimnieciskās darbības ieņēmumi un tie nav klasificējami kā neto apgrozījums; saimnieciskās darbības ieņēmumi, t.sk. procentu ieņēmumi, kuri atzīstami par saimnieciskās darbības ieņēmumiem jeb neto apgrozījumu un uz kuru pamata vajadzēja aprēķināt soda naudu, sastāda Ls 26 837.

Apgabaltiesa minēto argumentu noraida kā nepamatotu.

Kā redzams no lietas materiāliem, neto apgrozījumu Padome noteikusi pēc Valsts ieņēmumu dienesta iesniegtā pierādījuma – Asociācijas Gada pārskata par 2009.gadu, kurā norādīts, ka Asociācijas neto apgrozījums 2009.finanšu gadā Latvijas Republikā bija Ls 154 378.

Padome, atsaucoties uz Noteikumu Nr.796 3.punktu, apgabaltiesas ieskatā pareizi norādījusi, ka ne no viena normatīvā akta neizriet Padomes pienākums, nosakot naudas sodu, izdalīt atsevišķas pozīcijas, kas veido finanšu gada neto apgrozījuma kopējo summu. Apgabaltiesa arī nesaskata pietiekami argumentētu pamatojumu, kāpēc pieteicējas gadījumā minētā tiesību norma būtu jāpiemēro atšķirīgi no vispārīgā regulējuma attiecībā uz pārkāpēja neto apgrozījumu, kā tas tiek piemērots visām personām pēc vienāda principa.

Padome vienlaikus arī pamatoti vērsusi uzmanību uz to, ka tieši Asociācijas biedri bija tie, kas vienojās par šādu aizliegtu vienošanos, pieņemot Asociācijas lēmumu ar pārliecinošu balsu vairākumu. Padome ir izdarījusi saprātīgus lietderības apsvērumus un sodījusi nevis katru Asociācijas biedru atsevišķi (tad kopējais uzliktais naudas soda apmērs un pārkāpuma ilgums būtu lielāks), bet tikai Asociāciju.

Apgabaltiesa pēc būtības piekrīt Padomes secinātajam, ka Asociācijas lēmums radīja arī sekas konkurencei, jo zvērinātiem revidentiem tika liegta iespēja brīvi pašiem noteikt pakalpojuma cenu. Tādējādi tika liegta iespēja konkurēt ar cenu, nosakot to zemāku nekā Asociācijas 1997.gada 16.maija lēmumā paredzēts. Padome Lēmumā pareizi norādījusi, ka cenu veidošanas konfidencialitāte ir būtisks konkurences elements, kas savukārt veicina konkurenci citu elementu starpā – kā kvalitāte, efektivitāte. Asociācijas pieņemtais lēmums par minimālās maksas noteikšanu faktiski spēja veicināt arī citu konkurences elementu vājināšanos, kā arī veicināja situācijas rašanos, kad attiecīgā pakalpojuma cena neatbilst patiesajai tirgus vērtībai gan kvalitātes, gan izlietoto resursu patēriņa ziņā.

Attiecībā par tirgus dalībnieka lomu pārkāpuma izdarīšanā Lēmumā pareizi konstatēts, ka pirms Asociācijas kopsapulces lēmuma Asociācija veica savu biedru aptauju, kurā tika noskaidroti arī jautājumi, kas skar cenas. Vienlaikus nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu kāda konkrēta revidenta aktīvu darbību pārkāpuma veikšanā, un nav arī konstatēts, ka kāds zvērināts revidents būtu aktīvi norobežojies no minētā pārkāpuma, jo kopsapulces lēmums pieņemts, nevienam biedram neiebilstot.

Apgabaltiesa nekonstatē kļūdas Lēmumā izdarītajos secinājumos par pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī par naudas soda samazināšanas vai palielināšanas iespēju.

Tādējādi piemērotās soda naudas nesamērīgums lietā nav konstatējams. Apgabaltiesa secina, ka pieteicējai noteiktais galīgais naudas sods ir atbilstošs pārkāpuma raksturam, tas atbilst samērīguma un vienlīdzības principam. Padome naudas soda aprēķinā ņēmusi vērā visus tiesību normās noteiktos kritērijus un tiesību principus. Apgabaltiesa, pārlūkojot Padomes pēdējos gados pieņemtos lēmumus citās lietās, nekonstatē, ka konkrētajā gadījumā tā, nosakot naudas soda apmēru, līdzīgās lietās būtu rīkojusies atšķirīgi. Arī pieteicēja uz šādiem apstākļiem nav norādījusi.

[16.2] Lai izbeigtu pārkāpumu un šāda pārkāpuma turpmāku atkārtošanos, Asociācijai ar lēmumu uzlikti šādi tiesiskie pienākumi:

1) Asociācijai ir jāsasauca biedru kopsapulce, kurā jāpieņem lēmums, kas noteic, ka 1997.gada 16.maija lēmums par to, ka minimālā samaksa par zvērināta revidenta pakalpojumiem, veicot gada pārskata pārbaudi, ir Ls 500, tiek atcelts;

2) Visiem Asociācijas biedriem ar parakstu jāapliecina, ka viņi ir informēti par to, ka 1997.gada 16.maija lēmums ir ticis atcelts un vairs nav spēkā.

Apgabaltiesa atzīst par pamatotiem Lēmuma apsvērumus par nepieciešamību uzlikt pieteicējai konkrētos tiesiskos pienākumus. Padome pareizi secinājusi, ka tikai tādā veidā tiktu nodrošināta Lēmumā konstatētā pārkāpuma izbeigšana, kā arī novērsta šī pārkāpuma turpmāka atkārtošāns.

[17] Ņemot vērā minēto, lietā ir pierādīts un Lēmumā pamatoti konstatēts Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpums Asociācijas darbībās; Asociācijai pamatoti saskaņā ar Padomes kompetenci uzlikts tiesiskais pienākums atcelt 1997.gada 16.maija lēmumu, par to informējot visus Asociācijas biedrus; un uzlikts izdarītajam pārkāpumam samērīgs naudas sods. Lēmuma atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta otro daļu un Administratīvā procesa likuma 246.-251., 253. un 325.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt biedrības „Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija” pieteikumu par Konkurences padomes 2010.gada 26.augusta lēmuma Nr.65 (protokols Nr.37, 2.§) „Par pārkāpuma konstatēšanu un naudas soda uzlikšanu lietā Nr.p/10/03.01.-01.8 „Par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas darbībās”” atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	L.Vīnkalna
Tiesneses	(paraksts)	Dz.Amerika
	(paraksts)	I.Meldere

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese
Rīgā 2011.gada 28.decembrī

L.Vīnkalna